

Improvizace č. 17

Možná?
to co se mi zdálo
nebyl sen
a stálo m?lo
(a) nebyl jsem.

* * *

Není věcko zlato, co se bl?sk?
v jasů slune?n?ho spektra.
A kdy? zav?u o?i, dejme tomu,
neutronu v hlubin?ch tmy,
v labyrintu v?de?sk?ho metra.

Takov? jsou sny.
Sny a zd?n?
o magii, o l?t?n?,
to u? zn?me:
sny se zdají,
zd?n? klame.

Lod? nek?i?uj? oblohu.
Hv?zdy nepadají do dlan?
a j? ?e k nim nemohu
vyl?zt jen tak po lan?.

Ale jak bylo kr?sn? moje modr? z nebe,
by? to byly ?vestky v letn? duze.

Je stra?n? p?ij?t o iluze.

Neschov?m je do ruk?v?,
poztr?c?m je po zat??k?ch.
Marnojedka a ?aso?er v ?ern?m h?vu
v?ecko skryj? ve sv?m ranci.
Neschov?m je. Nem?m ?anci.

D??v co zvalo k tanci, dneska bere roha.

A tak b??m o iluze promarn?n? maraton.
Jsa potrativ cit pro vkus, l?sku, v?ru v Boha,
v?ru v rozum a v pat?ch ty dva zlod?je.
A iluz? co mi zbyla
je m? plach? nad?je.